

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 802

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 noiembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.693. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri din Ministerul Administrației și Internelor	2	1.372. — Hotărâre privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc	7–8
1.722. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	1.375. — Hotărâre privind reorganizarea Comisiei Naționale de Prognostic	8–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.367. — Hotărâre privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date	3–4	1.377. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu caracter organizatoric	10–15
1.371. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al Guvernului	4–6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.465. — Ordin al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național pentru acreditarea Muzeului Ianca din județul Brăila	16

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari, subofițeri și funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2009 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2009 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultatele meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor

publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2009 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari, subofițerilor și funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 17 noiembrie 2009.
Nr. 1.693.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*,

cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la înființare, în semn de înaltă apreciere pentru contribuția deosebită la dezvoltarea învățământului de jurnalism și comunicare, la strângerea legăturilor dintre instituțiile universitare din România și mediul academic internațional,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria H „Cercetarea științifică”, Facultății de Jurnalism și Științele Comunicării, Universitatea din București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 19 noiembrie 2009.
Nr. 1.722.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, denumită în continuare *Direcția*, se înființează prin comasarea prin fuziune a Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor și Centrului Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor, care se desființează.

(3) Direcția face parte din structurile de ordine și siguranță publică din subordinea Ministerului Administrației și Internelor și este parte componentă a Departamentului de ordine și siguranță publică.

(4) Direcția exercită atribuțiile care îi sunt date în competență prin lege, cu privire la organizarea și coordonarea activității de evidență a persoanelor, precum și la gestionarea și administrarea la nivel național a bazelor de date privind evidența persoanelor, cărților de identitate, pașapoartelor, permiselor de conducere, certificatelor de înmatriculare a vehiculelor și a altor documente necesare persoanelor în relațiile cu statul.

(5) Direcția asigură punerea în aplicare, într-o concepție unitară, a legislației în vigoare în domeniul stării civile, al evidenței persoanelor și al programelor de reformă privind modernizarea relațiilor dintre administrația publică centrală și locală și cetățean.

(6) Direcția are sediul în municipiul București.

Art. 2. — (1) Direcția are următoarele atribuții principale:

a) organizează, coordonează și urmărește modul de aplicare, în mod unitar, de către serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, a reglementărilor legale în domeniul evidenței persoanelor, al stării civile și al schimbării pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice;

b) elaborează normele și metodologiile de lucru utilizate de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor;

c) actualizează, utilizează și valorifică datele din Registrul național de evidență a persoanelor, potrivit legii;

d) furnizează, în condițiile legii, date de identificare a persoanei, solicitate de autorități și instituții publice, operatori economici și de alte persoane juridice pentru derularea unor acțiuni de interes general, reglementate prin acte normative;

e) soluționează cererile depuse de cetățenii români care și-au stabilit domiciliul în străinătate anterior anului 1989 sau de reprezentanții lor legali privind comunicarea datelor de identificare cu care aceștia figurează înscriși în evidențe;

f) stabilește caracteristicile și elementele de securizare ale cărților de identitate și ale cărților de alegător;

g) gestionează și administrează Sistemul național informatic de evidență a populației;

h) răspunde de punerea în aplicare a reglementărilor privind confidențialitatea și protecția datelor referitoare la persoană, prelucrate la nivelul Direcției;

i) asigură dotarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor cu registre și certificate de stare civilă, precum și cu materialele necesare producerii cărților de identitate și a cărților de alegător;

j) participă la activitățile de inițiere, formare și perfecționare profesională a personalului serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor;

k) colaborează cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale pentru constituirea unor registre permanente, potrivit legii.

(2) Direcția îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 3. — Pentru îndeplinirea funcțiilor și atribuțiilor ce îi revin, Direcția colaborează cu ministerele și cu alte instituții ale administrației publice centrale și locale, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 4. — În subordinea Direcției funcționează structurile județene de administrare a bazelor de date de evidență a persoanelor, respectiv a municipiului București.

Art. 5. — (1) Organigrama, statul de organizare, numărul de posturi, precum și regulamentul de organizare și funcționare a Direcției se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Coordonarea Direcției în cadrul Ministerului Administrației și Internelor se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(3) Direcția este condusă de un director, care are calitatea de ordonator de credite, ajutat de 2 directori adjuncți, numiți prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 6. — Direcția preia patrimoniul instituțiilor publice care se desființează, prevăzute la art. 1 alin. (2), pe bază de protocol de predare-preluare, încheiat în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care cuprinde mențiunile prevăzute la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional.

Art. 7. — (1) Personalul Direcției se constituie din polițiști și personal contractual.

(2) Personalul instituțiilor publice care se desființează, prevăzute la art. 1 alin. (2), se preia de către Direcție și se încadrează în limita posturilor aprobate pentru această instituție, în condițiile legii.

(3) Încadrarea personalului în numărul de posturi aprobat și pe noile funcții, precum și stabilirea drepturilor salariale aferente, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 329/2009, se realizează în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) Încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu ale personalului prin emiterea de ordine și/sau decizii se face cu respectarea procedurilor legale aplicabile categoriei de personal din care face parte și a prevederilor legale privind protecția socială, pe baza criteriilor stabilite potrivit art. 6 alin. (5) sau (6)

din Legea nr. 329/2009, în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,
interimar,

Vasile Blaga

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale, interimar,

Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 18 noiembrie 2009.

Nr. 1.367.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (4), al art. 65 alin. (1) pct. 1 și al pct. 3—5, 7 și 10—11 din anexa nr. I la Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 7 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3 alineatul (1), după punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 14, cu următorul cuprins:**

„14. prin Departamentul pentru strategii guvernamentale din structura Secretariatului General al Guvernului asigură asistența necesară primului-ministru, precum și ministerelor, departamentelor și agențiilor guvernamentale, în următoarele domenii: accesul la informațiile de interes public și transparența instituțională; comunicarea publică; evaluarea stării sociale a populației; evaluarea oportunității sociale și a impactului perceptiv pentru măsurile guvernamentale. În acest sens, Departamentul pentru strategii guvernamentale:

a) elaborează studii, analize și rapoarte privind starea socială a populației, oportunitatea socială și impactul perceptiv pentru măsurile guvernamentale în diverse domenii de activitate, în special în cele legate de reforma economică, protecția socială, comunicare interinstituțională, politici de sprijinire a mediului asociativ, transparență instituțională;

b) realizează analize privind comunicarea guvernamentală și imaginea României în străinătate și propune Guvernului măsurile corespunzătoare pentru o informare corectă privind realitățile românești;

c) monitorizează aplicarea de către autoritățile și instituțiile publice a dispozițiilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, informând anual Guvernul despre aplicarea acestora;

d) asigură finanțarea sau susține campanii de informare și relații publice, organizează evenimente, spectacole, expoziții,

festivaluri, difuzează materiale de informare sau promovare cu privire la problematica europeană în România, la afirmarea identității culturale europene și românești, colaborând în acest sens inclusiv cu asociații ale comunităților de români din străinătate;

e) sprijină cunoașterea și înțelegerea de către public a strategiilor și proiectelor guvernamentale de interes public, prin acțiuni de informare publică, difuzarea de materiale de informare, precum și prin derularea de campanii de comunicare publică, în România sau în străinătate;

f) asigură asistență de specialitate primului-ministru, altor demnitari și înalți funcționari publici din cadrul Guvernului în domeniile transparenței instituționale, cooperării cu societatea civilă și cel al comunicării;

g) menține legături permanente cu ambasadatele străine în România și cu organisme internaționale reprezentate în țară, în scopul informării acestora, împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, asupra aspectelor care privesc activitățile guvernamentale publice și imaginea țării. În colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, elaborează, tipărește sau achiziționează și difuzează în țară și în străinătate rapoarte și alte materiale de informare privind derularea strategiilor guvernamentale în diverse domenii, precum și orice tip de materiale de promovare a imaginii României (albume, CD-uri, DVD-uri, cărți, obiecte artisanale și altele);

h) achiziționează servicii de consultanță sau expertiză în domeniul diagnozei sociale, optimizării politicilor publice, a comunicării publice și transparenței instituționale;

i) efectuează sau achiziționează studii, sondaje, rapoarte, cercetări, analize, strategii ori proiecte de interes guvernamental în domeniul diagnozei sociale, optimizării politicilor publice, a comunicării publice și transparenței instituționale;

j) asigură participarea personalului propriu la acțiuni cu caracter științific și cultural, la reuniuni și expoziții internaționale,

acțiuni având ca scop comunicarea instituțională, evaluarea oportunității sociale și a impactului perceptiv pentru măsurile guvernamentale și optimizarea acestora, transparența și promovarea imaginii României în țară și în străinătate și dezvoltarea sectorului asociativ;

k) organizează sau asigură finanțarea de evenimente ori acțiuni de comunicare a căror finalitate vizează afirmarea identității naționale, precum și promovarea imaginii României în străinătate: colocvii, dezbateri, simpozioane, mese rotunde, festivaluri, concerte, expoziții, turnee, vizite și altele asemenea; sprijină și organizează acțiuni socioculturale, evenimente și campanii de comunicare pentru afirmarea culturii și identității naționale și de promovare a României, desfășurate în colaborare cu asociații sau organisme neguvernamentale și instituții din România sau din Uniunea Europeană, inclusiv cu asociații ale comunităților de români din străinătate;

l) inițiază și organizează colocvii, dezbateri, simpozioane, sesiuni de pregătire, mese rotunde și organizează vizite de informare și schimburi de experiență cu persoane din țară și din străinătate, în următoarele zone de interes: diagnoză socială și optimizarea politicilor publice, comunicarea publică și transparența instituțională; politici și programe pentru mediul asociativ; sprijină orice fel de asemenea manifestări cu acest tip de obiective, care sunt propuse sau inițiate de alte organizații publice sau neguvernamentale;

m) asistă și coordonează corpul funcționarilor publici cu atribuții în relaționarea cu mediul asociativ și aplicarea legilor transparenței;

n) promovează și evaluează politicile guvernamentale în domeniul vieții asociative și formulează recomandări cu privire la acestea;

o) promovează inițiativele mediului asociativ pentru reprezentarea legitimă a sectorului în formularea și implementarea politicilor guvernamentale;

p) asigură Secretariatul Colegiului pentru Consultarea Asociațiilor și Fundațiilor, transparența măsurilor guvernamentale, monitorizează aplicarea prevederilor legislative privind sectorul asociativ și urmărește optimizarea cadrului normativ;

q) analizează propunerile mediului asociativ pentru determinarea direcțiilor de acțiune strategică și întărirea capacității administrației de a colabora cu mediul asociativ;

r) asigură participarea reprezentanților săi la derularea, în colaborare cu ministerele de resort, a programelor de asistență tehnică internațională consacrate dezvoltării parteneriatului administrație—organizații neguvernamentale și elaborarea de documentații, proiecte și analize comparative și rapoarte în domeniu;

s) cooperează cu celelalte structuri guvernamentale, cu autoritățile locale, instituțiile de învățământ și cercetare, cu firme private, organizații neguvernamentale sau asociații ale românilor din străinătate; susține proiecte propuse de organizații

neguvernamentale și asociații ale românilor din străinătate, specifice obiectului său de activitate;

ș) dezvoltă programe de parteneriat cu instituții financiare internaționale și cu instituții europene, în domeniul său de activitate; accesează fonduri europene, în condițiile legii;

t) menține contactul sistematic și asigură schimbul de informații cu reprezentanții administrației în domeniul parteneriatului cu mediul asociativ pe baza prelucrării lor, elaborând documentații, proiecte, analize comparative și rapoarte în domeniul relațiilor dintre administrație și mediul asociativ și oferind asistență și consultanță în formarea și perfecționarea profesională a funcționarilor publici care au competențe în realizarea politicilor de sprijinire a vieții asociative;

ț) asistă la organizarea și funcționarea unor structuri de dialog și consultare ale administrației cu mediul asociativ la nivel sectorial și teritorial; asistă organismele abilitate în asigurarea implicării societății civile în procesul consultativ privind elaborarea politicilor publice sectoriale și locale;

u) are competențe în coordonarea interministerială a problemelor transsectoriale relative la asociații și fundații; primește și prelucrează informații de la fiecare minister despre acțiunile și proiectele ce interesează asociațiile și fundațiile și care rezultă din competențele sale;

v) asistă și participă la procesul de relaționare a Guvernului cu mediul asociativ, asigurând dialogul primului-ministru cu lumea asociativă; asigură Secretariatul Colegiului pentru Consultarea Asociațiilor și Fundațiilor;

w) promovează strategia Guvernului în domeniul parteneriatului cu organizațiile neguvernamentale la nivel sectorial și teritorial, vizând punerea în aplicare a programelor de dezvoltare/reformă specifice.”

2. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 325/2009 privind reorganizarea și funcționarea Agenției pentru Strategii Guvernamentale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 25 martie 2009.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 7 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
interimar,
Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

Structurile, organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice coordonate de secretarul general al Guvernului

1. Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

2. Institutul Național de Statistică, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

3. Agenția Națională pentru Romi, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

4. Oficiul Român pentru Adopții, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

5. Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

6. Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

Structurile, organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice finanțate prin bugetul Secretariatului General al Guvernului

1. Aparatul propriu de lucru al primului-ministru, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

2. Aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

3. Departamentul pentru Relația cu Parlamentul, structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

4. Departamentul pentru Afaceri Europene, structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

5. Corpul de Control al Primului-Ministru, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

6. Departamentul pentru Lupta Antifraudă — DLAF, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

7. Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului

8. Institutul Național de Statistică, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

9. Agenția Națională pentru Romi, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

10. Oficiul Român pentru Adopții, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

11. Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

12. Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, organism cu activitate administrativ-jurisdicțională, cu personalitate juridică

13. Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

14. Institutul pentru Studiarea Problemelor Minorităților Naționale, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea Departamentului pentru Relații Interetnice

15. Agenția Națională Anti-Doping, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

16. Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor, instituție publică cu personalitate juridică

17. Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

18. Agenția Națională pentru Resurse Minerale, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

19. Inspectoratul de Stat în Construcții, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

20. Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, instituție publică cu personalitate juridică, în coordonarea directă a viceprim-ministrului

21. Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare
a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se înființează Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, denumit în continuare *Institutul*, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Guvernului și în coordonarea primului-ministru, prin comasarea prin fuziune a Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România cu Institutul Național pentru Memoria Exilului Românesc, instituții publice care se desființează.

(2) Institutul are sediul în municipiul București, str. General David Praporgescu nr. 33, sectorul 2.

Art. 2. — Institutul are ca scop:

a) investigarea științifică și identificarea crimelor, abuzurilor și încălcărilor drepturilor omului pe întreaga durată a regimului comunist în România, precum și sesizarea organelor în drept în acele cazuri în care sunt depistate situații de încălcare a legii;

b) activitatea de culegere, arhivare, cercetare și publicare a documentelor referitoare la exilul românesc din perioada 1940—1989, precum și rezolvarea unor probleme pendente legate de fostul exil românesc.

Art. 3. — (1) Pentru realizarea scopurilor prevăzute la art. 2 lit. a), Institutul are următoarele atribuții principale:

a) analizează din punct de vedere instituțional regimul comunist, sistemul de putere în cadrul acestui regim;

b) evidențiază natura relațiilor dintre activul de partid și fosta Securitate, dintre aceasta și celelalte verigi ale sistemului represiv din România;

c) descrie modul de organizare și de funcționare a acestor instituții în administrarea actului de poliție politică;

d) prezintă activității de partid, ofițerii și magistrații care lucrau în cadrul aparatului de represiune;

e) identifică abuzurile și crimele săvârșite, ordonate sau inspirate de către persoanele care au ocupat funcțiile prevăzute la lit. d);

f) adună date, documente și mărturii cu privire la toate acțiunile care au lezat drepturile și libertățile omului în anii regimului comunist și pe baza acestora sesizează organele de cercetare penală, indiferent de timpul și de circumstanțele în care acestea s-au petrecut;

g) identifică responsabilii aparatului de decizie din domeniul propagandei comuniste, responsabilii pentru actele administrative și deciziile economice care au generat manifestări ale represiunii în viața socială și culturală, de la cartelarea hranei zilnice până la limitarea accesului la informație, artă și cultură, prin acte de cenzură;

h) aduce la cunoștința opiniei publice crimele, abuzurile, instigările la crime în numele „luptei de clasă”, săvârșite de persoanele care au ocupat funcțiile prevăzute la lit. d);

i) organizează activități muzeale în spații puse la dispoziție de instituții și autorități publice centrale și locale;

j) organizează activități de cercetare științifică, conferințe, expoziții sau seminare cu caracter informativ-educativ, publică studii și documente rezultate în urma cercetărilor;

k) formulează puncte de vedere privind crimele, abuzurile și încălcările drepturilor omului, săvârșite în perioada regimului comunist în România, care ar putea conduce la elaborarea unor proiecte de acte normative cu scop reparatoriu;

l) elaborează, coordonează și participă la programe și/sau proiecte de cercetare, stagii de pregătire și instruire în domeniul de studiu și investigare prevăzut la art. 2 lit. a);

m) stabilește parteneriate publice și private cu organizații neguvernamentale, universități, institute de cercetare din țară și din străinătate, autorități publice centrale și locale, în vederea derulării unor proiecte și programe de cercetare în domeniul său de activitate, cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

(2) În vederea îndeplinirii obiectului de activitate prevăzut la art. 2 lit. b), Institutul are următoarele atribuții principale:

a) efectuează studii și cercetări, în țară și în străinătate, pentru aprofundarea cunoașterii fenomenului exilului românesc;

b) achiziționează — sau primește donații — orice mărturie, publicație ori document al fostului exil sau despre acesta;

c) identifică, aduce în țară și conservă documentele fostului exil, în original sau copie, pe orice suport, răspândite în diferite țări ale lumii;

d) finanțează editarea și reeditarea, tipărirea și publicarea de memorii, cărți, studii, articole, corespondență, memorie fotografică și video, colecții de documente, albume fotografice privitoare la fostul exil românesc;

e) organizează reuniuni și colocvii consacrate exilului și reprezintă cercetarea românească în acest domeniu la întâlnirile științifice naționale și internaționale;

f) constituie un depozit cuprinzând toate publicațiile, cărțile, colecțiile de reviste, ziare, manifeste și alte înscrisuri ale fostului exil din perioada 1940—1989;

g) constituie un punct de referință și de comunicare cu persoanele din fostul exil care au continuat să rămână în afara granițelor țării;

h) sprijină material, în limita sumelor alocate prin buget, acele instituții ale fostului exil care trebuie să rămână în străinătate, ca prezențe active românești în țările respective.

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin potrivit alin. (1), Institutul se poate adresa Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și altor autorități, în vederea obținerii de informații, documente sau acte în legătură cu domeniul său de activitate, în condițiile legii.

Art. 4. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), Institutul urmărește:

a) alcătuirea unui sistem clasificat al tipurilor de crime, abuzuri și încălcări ale drepturilor omului pe întreaga perioadă a regimului comunist și stabilirea responsabilităților decizionale și de execuție pentru fiecare dintre acestea;

b) crearea unei baze de date care să cuprindă numele foștilor activiști de partid din nomenclatură, numele cadrelor fostei Securități, numele foștilor ofițeri de armată, milițieni și magistrați care au participat la acțiuni de poliție politică;

c) identificarea acelor legi, decrete, hotărâri ale Consiliului de Miniștri, decizii ministeriale, regulamente interne și alte prevederi, secrete sau nesecrete, care au stat la baza organizării și funcționării aparatului represiv;

d) publicarea unor rapoarte trimestriale și a unui raport final anual, care vor sintetiza rezultatele investigațiilor întreprinse;

e) stabilirea de parteneriate publice și private cu organizații neguvernamentale, universități, institute de cercetare din țară și

din străinătate, autorități publice centrale și locale, în vederea derulării unor proiecte și programe de cercetare în domeniul său de activitate, cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

Art. 5. — (1) Institutul este condus de un președinte, numit pe o perioadă de 5 ani prin decizie a primului-ministru.

(2) Președintele este ordonator terțiar de credite și reprezintă Institutul în raporturile cu terțe persoane fizice și juridice.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite decizii și ordine.

(4) Președintele poate delega, în condițiile legii, o parte din atribuțiile sale unui angajat cu funcție de conducere din cadrul Institutului.

Art. 6. — (1) Pe lângă Institut se organizează și funcționează un consiliu, organ consultativ de specialitate, alcătuit din 15 personalități ale societății civile, cu rolul de a stabili obiectivele generale de activitate ale Institutului și de a aviza rapoartele acestuia.

(2) Membrii Consiliului sunt numiți de către președintele Institutului și nu sunt remunerați.

(3) Președintele convoacă și conduce ședințele Consiliului.

Art. 7. — (1) Institutul se finanțează integral de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Numărul maxim de posturi al Institutului este de 42, cu încadrarea în alocațiile bugetare aprobate.

(3) Structura posturilor pe compartimente, statul de funcții și structura de personal se aprobă prin ordin al președintelui.

(4) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului încadrat în Institut se stabilesc prin fișa postului.

(5) Personalul care funcționează în cadrul Institutului este angajat cu contract individual de muncă și este salarizat potrivit reglementărilor legale aplicabile personalului contractual din sectorul bugetar.

Art. 8. — Institutul poate folosi pentru desfășurarea activității sale bunuri materiale primite de la persoane fizice și juridice sub formă de donații și sponsorizări, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 9. — Pentru realizarea activităților specifice, Institutul are în dotare un număr de 7 autoturisme și un microbuz pentru transport de persoane și marfă, cu un consum mediu normat de carburanți de 300 litri/lună/autovehicul, cu încadrarea în alocațiile bugetare aprobate.

Art. 10. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, creditele bugetare rămase neutilizate la data intrării în vigoare a Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, structurile de personal și patrimoniul aferent Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România și Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, precum și celelalte drepturi și obligații ce decurg din acestea vor fi preluate de Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc pe bază de protocol de predare-preluare, potrivit legislației în vigoare.

Art. 11. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 656/2003 privind înființarea Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 13 iunie 2003;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.724/2005 privind înființarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.195 din 30 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale, interimar,

Mihai Constantin Șeitan,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 18 noiembrie 2009.

Nr. 1.372.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Comisiei Naționale de Prognoză

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 lit. e), art. 5 alin. (1) și al pct. 12 din anexa nr. 1 la Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Comisiei Naționale de Prognoză este 111, exclusiv demnitarul.

(2) Structura organizatorică a Comisiei Naționale de Prognoză este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

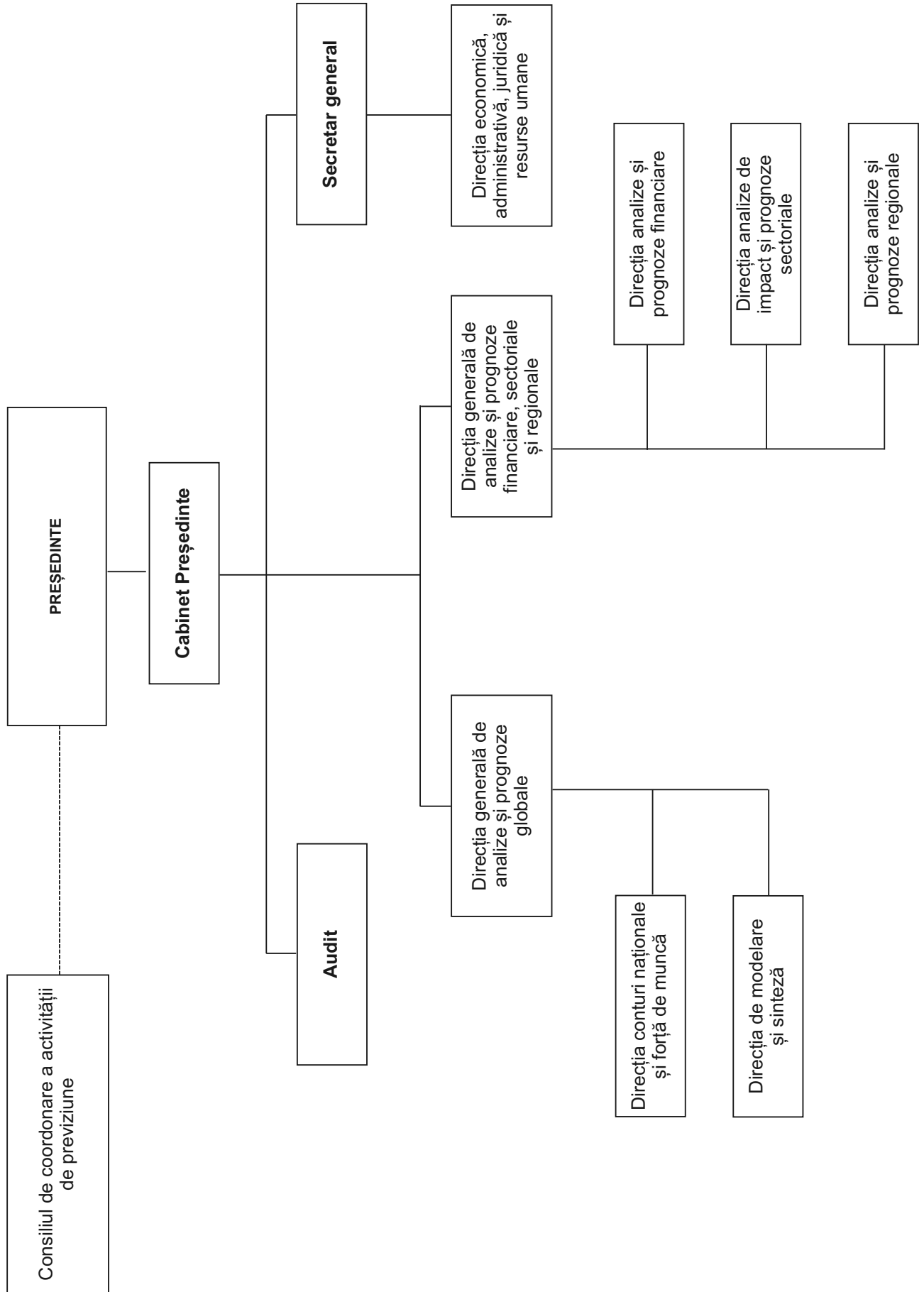
Președintele Comisiei Naționale de Prognoză,

Ion Ghizdeanu

București, 18 noiembrie 2009.

Nr. 1.375.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Comisiei Naționale de Prognoză**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii,
precum și pentru stabilirea unor măsuri cu caracter organizatoric**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Unitățile care funcționează în subordinea Inspecției Muncii sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, personalul Inspecției Sociale este preluat sau, după caz, transferat în interesul serviciului, în condițiile legii, la Inspecția Muncii.

(2) Încadrarea personalului în numărul de posturi aprobat potrivit legii se face în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional.

(3) Personalul disponibilizat ca urmare a reorganizării beneficiază de măsurile de protecție socială prevăzute de lege.

Art. 4. — Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă pot deține un număr de maximum 366 de autoturisme pentru realizarea acțiunilor de control, cu un consum lunar de carburant pe autoturism de 350 litri, 3 șalupe cu un consum mediu lunar de carburant de 1.500 litri, precum și două ambarcațiuni cu motor, pentru intervenții urgente la accidente de muncă și pentru acțiuni complexe de control, cu un consum lunar mediu de carburant pe ambarcațiune de 350 litri.

Art. 5. — (1) Inspecția Muncii preia, în condițiile legii, pe bază de protocol de predare-primire, clădirile, terenurile și toate celelalte bunuri aflate în patrimoniul Inspecției Sociale.

(2) Pentru dezvoltarea activităților proprii, autoritățile administrației publice centrale sau locale vor atribui Inspecției Muncii, cu prioritate, în condițiile prevăzute de lege, terenuri, clădiri și spații.

Art. 6. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea *Inspecția Socială* se înlocuiește cu denumirea *Inspecția Muncii*.

(2) În condițiile legii, Inspecția Muncii va prelua toate drepturile și va fi ținută de toate obligațiile Inspecției Sociale, potrivit prevederilor legale sau contractuale.

Art. 7. — (1) În subordinea Inspecției Muncii funcționează Centrul de Monitorizare a Unităților cu Risc Profesional și Centrul de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii, instituții cu personalitate juridică, finanțate din venituri proprii, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Finanțarea centrelor prevăzute la alin. (1) se asigură din sumele provenite din tarifele percepute pentru plata serviciilor prestate de aceste centre în domeniile lor de activitate.

Art. 8. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 1.059/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 26 septembrie 2007;

b) Hotărârea Guvernului nr. 767/1999 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 24 septembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

c) orice alte dispoziții contrare prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale, interimar,
Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

REGULAMENTUL

de organizare și funcționare a Inspecției Muncii

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Inspecția Muncii este organul de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu sediul în municipiul București, prin care se exercită atribuții de autoritate de stat în domeniile relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă, asistenței sociale și incluziunii sociale.

(2) Inspecția Muncii este instituție publică, cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat.

(3) Toate veniturile aferente activităților desfășurate de Inspecția Muncii se fac venituri la bugetul de stat.

(4) În subordinea Inspecției Muncii se organizează și funcționează, în fiecare județ și în municipiul București, inspectorate teritoriale de muncă, unități cu personalitate juridică.

(5) În urma reorganizării prin reducere de posturi și absorbția Inspecției Sociale, care se desființează, Inspecția Muncii funcționează cu un număr de 3.571 de posturi, funcționari publici și personal contractual.

(6) Repartizarea numărului maxim de posturi, structura organizatorică și statele de funcții pentru aparatul propriu al Inspecției Muncii și pentru inspectoratele teritoriale de muncă se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art. 2. — (1) Inspecția Muncii exercită controlul aplicării unitare a dispozițiilor legale în domeniile sale de competență în unitățile din sectorul public, mixt, privat, la autoritățile administrației publice centrale și locale, persoane fizice și juridice și organisme neguvernamentale, precum și la alte categorii de angajatori.

(2) Inspecția Muncii are ca principal scop urmărirea îndeplinirii obligațiilor legale de către angajatorii prevăzuți la alin. (1) în domeniile relațiilor de muncă, condițiilor de muncă, asistenței sociale și incluziunii sociale, apărării vieții, integrității corporale și sănătății salariaților și a altor participanți la procesul de muncă, în desfășurarea activității.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Inspecției Muncii

Art. 3. — (1) Inspecția Muncii are următoarele atribuții:

A. Atribuții generale:

a) controlează aplicarea corectă și unitară a legilor și a altor acte normative care reglementează relațiile de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, asistența socială și incluziunea socială, precum și protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite;

b) coordonează, îndrumă metodologic și controlează activitatea inspectoratelor teritoriale de muncă și a celorlalte unități aflate în subordine;

c) reprezintă Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, ca organ de specialitate, în relațiile de cooperare internațională cu instituții similare;

d) elaborează programele anuale de acțiuni și de inspecție pentru implementarea politicii Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale în domeniu;

e) elaborează metode și proceduri unitare de inspecție;

f) controlează respectarea criteriilor de încadrare a locurilor de muncă cu condiții deosebite, evidența acestora și modul de realizare de către operatorul economic a măsurilor tehnico-economice pentru normalizare;

g) controlează respectarea standardelor de calitate în acordarea serviciilor sociale;

h) controlează modul de stabilire, acordare și administrare a prestațiilor sociale și a altor alocări bugetare în domeniul de competență;

i) face propuneri de proiecte de acte normative în domeniu;

j) organizează și controlează activitatea de pregătire și perfecționare a pregătirii personalului propriu;

k) cooperează cu ministerele, cu alte inspecții de specialitate, cu instituții publice sau private și cu reprezentanții partenerilor sociali;

l) realizează venituri din prestări de servicii, calculate pe bază de tarife, taxe, comision, și alte venituri obținute conform prevederilor legale, care se fac venit la bugetul de stat;

m) soluționează, în limita competențelor legale, reclamațiile și sesizările persoanelor fizice sau juridice;

n) administrează fondurile bugetare pe care le are la dispoziție, precum și bunurile din domeniul public sau privat al statului aflate în administrare și/sau în folosință;

o) elaborează proiectul anual de buget, pe care îl supune aprobării ministrului muncii, familiei și protecției sociale, și asigură exercițiul financiar-contabil al instituției, în condițiile legii;

p) achiziționează centralizat, prin aparatul propriu, autoturisme, combustibil, echipamente IT, precum și servicii de comunicații, pază, curățenie și monitorizare, în conformitate cu prevederile art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

q) administrează fondurile alocate prin bugetul aprobat și finanțează sau cofinanțează proiecte, programe și investiții din domeniul său de activitate, în condițiile legii;

r) organizează sistemul informatic necesar activității proprii și gestionează registrele electronice din domeniul de competență.

B. Atribuții specifice în domeniul stabilirii și controlului relațiilor de muncă:

a) controlează aplicarea reglementărilor legale, generale și speciale, cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale de muncă;

b) controlează respectarea clauzelor cuprinse în contractele colective de muncă aplicabile și în contractele individuale de muncă;

c) controlează stabilirea și acordarea drepturilor cuvenite salariaților ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă;

d) controlează respectarea principiului egalității de tratament;

e) asigură evidența națională a muncii prestate în temeiul contractelor individuale de muncă;

f) controlează utilizarea de către angajatori a muncii nedecarate autorităților publice;

g) controlează modul de completare a carnetelor de muncă și condițiile de păstrare a acestora la unitățile din sectorul public, privat și la alte categorii de angajatori;

h) asigură întocmirea și completarea, în termenul prevăzut de lege, a carnetelor de muncă pe care le are în păstrare, precum și evidența acestora;

i) verifică legalitatea clauzelor înscrise în contractele individuale de muncă, controlează respectarea lor de către angajatori, asigură și urmărește înregistrarea acestora în carnetele de muncă;

j) controlează dacă persoanele fizice și juridice respectă prevederile legale privind înregistrarea contractelor de muncă;

k) certifică și contrasemnează legalitatea înscrierilor efectuate în cartelele de muncă de către angajatorii cărora li s-a aprobat păstrarea și completarea acestora la sediu;

l) ține evidența persoanelor fizice și juridice care datorează comisionul prevăzut de lege pentru păstrarea și completarea carnetelor de muncă, verificarea și certificarea legalității acestora;

m) verifică și urmărește modul în care sunt calculate sumele virate cu titlu de comision pentru păstrarea și completarea carnetelor de muncă, precum și pentru verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către angajatori în condițiile legii;

n) participă la activitatea de reconstituire a vechimii în muncă, potrivit prevederilor Decretului nr. 92/1976 privind carnetul de muncă, cu modificările ulterioare;

o) gestionează baza de date organizată la nivel național cu registrele generale de evidență a salariaților în format electronic.

C. Atribuții specifice în domeniul securității și al sănătății în muncă:

a) controlează aplicarea prevederilor legale referitoare la securitatea și sănătatea în muncă și a altor acte normative din domeniul de competență;

b) cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă caracterul accidentelor, colaborează cu instituțiile implicate în ceea ce privește evidența și raportarea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

c) controlează activitatea de instruire și informare a lucrătorilor și furnizează informații în vederea îmbunătățirii acesteia;

d) autorizează funcționarea din punct de vedere al securității și sănătății în muncă a persoanelor juridice și fizice, prin eliberarea certificatului constatator, în condițiile legii aplicabile;

e) abilitază și retrage abilitarea persoanelor fizice și juridice pentru a presta servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă în calitate de serviciu extern de prevenire și protecție;

f) avizează documentațiile cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, elaborate de persoane fizice sau juridice;

g) controlează conform competențelor stabilite, respectarea prevederilor legale referitoare la introducerea pe piață a produselor din domeniul reglementat;

h) restricționează comercializarea produselor neconforme;

i) colaborează cu autoritățile competente în toate problemele legate de supravegherea pieței, inclusiv în ceea ce privește notificarea clauzei de salvagardare în cazul produselor neconforme;

j) colaborează cu organismele de supraveghere din Uniunea Europeană și cu Comisia Europeană în desfășurarea programelor comunitare de supraveghere a pieței;

k) prelevează probe și efectuează testări în vederea stabilirii produselor neconforme;

l) colaborează cu autoritățile responsabile cu controalele la frontiere în vederea schimbului de informații cu privire la produsele ce prezintă riscuri grave;

m) verifică modul de organizare și funcționare a comitetelor de securitate și sănătate în muncă;

n) controlează modul de aplicare a măsurilor medicale preventive privind asigurarea stării de sănătate a salariaților expuși la noxe;

o) controlează respectarea legislației privind examenul medical la angajare, adaptabilitatea în muncă și controlul medical periodic;

p) controlează respectarea prevederilor legale în domeniul medicinei muncii;

q) controlează respectarea principiilor de ergonomie a muncii și impune luarea de măsuri tehnice și organizatorice de îmbunătățire progresivă a condițiilor de muncă și de reducere a efortului fizic și psihic;

r) controlează modul în care este pregătit personalul pentru a acorda primul ajutor în caz de accidentare, precum și organizarea și dotarea echipelor de salvatori, pentru situațiile impuse de specificul activității sau prevăzute de lege.

D. Atribuții specifice în domeniul prestațiilor sociale:

a) inspectează modul în care sunt respectate prevederile legale privind stabilirea, acordarea și promovarea drepturilor sociale ale cetățenilor de către autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de către alte persoane juridice de drept public sau privat și de către unele persoane fizice;

b) inspectează modul în care sunt respectate prevederile legale referitoare la administrarea fondurilor pentru plata drepturilor sociale, precum și a celor alocate pentru susținerea și dezvoltarea serviciilor sociale, a proiectelor, programelor și politicilor din domeniu;

c) constată săvârșirea faptelor prin care se încalcă prevederile legale din domeniul asistenței sociale și, după caz, sesizează organele de urmărire penală competente în situația în care faptele respective întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni;

d) constată contravenții și, după caz, aplică sancțiunile prevăzute de lege;

e) asigură în instanța de contencios administrativ și în instanța de judecată apărarea și reprezentarea intereselor proprii în cazul contestațiilor formulate împotriva măsurilor de sancționare dispuse sau în cazul intentării unor acțiuni pe cale judecătorească.

E. Atribuții specifice în domeniul serviciilor sociale:

a) desfășoară activități de investigare socială derivate din rezultatele controlului și formulează propuneri de îmbunătățire a activității, organizării și a metodei de acordare a prestațiilor și serviciilor sociale;

b) inspectează furnizorii de servicii sociale publice și privați din punct de vedere al eficienței și performanței acestora în îndeplinirea obiectivelor stabilite în conformitate cu standardele de calitate și de cost, conform reglementărilor în vigoare;

c) constată contravenții și, după caz, aplică sancțiunile prevăzute de lege;

d) înregistrează, centralizează și sintetizează informațiile referitoare la furnizorii de servicii sociale și la serviciile sociale acordate de către aceștia și gestionează Registrul electronic unic al serviciilor sociale;

e) controlează, evaluează și monitorizează respectarea prevederilor legale în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de acordare a acreditării furnizorilor de servicii sociale și serviciilor furnizate de acestea.

F. Atribuții specifice în domeniul incluziunii sociale:

a) urmărește aplicarea și respectarea politicilor în domeniul incluziunii sociale;

b) controlează modul de administrare, gestionare și realizare a tuturor programelor și proiectelor din domeniul incluziunii sociale;

c) evaluează impactul politicilor și procedurilor publice implementate în domeniul incluziunii sociale, în vederea stabilirii de diagnostice și elaborării de propuneri și recomandări de îmbunătățire a cadrului legal și instituțional, precum și de eficientizare a alocărilor bugetare necesare promovării incluziunii sociale.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) pot fi detaliate prin regulamentul propriu de organizare al Inspecției Muncii, aprobat prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art. 4. — (1) Inspecția Muncii, prin personalul propriu, poate presta la cererea celor interesați următoarele servicii:

a) eliberarea de certificate/adeverințe în baza documentelor existente în arhivele inspectoratelor teritoriale de muncă, la

cererea persoanelor fizice, juridice sau a oricăror entități care au dreptul legal de a solicita și a obține aceste informații, conform prevederilor Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) eliberarea de certificate cu informații extrase din registrele generale de evidență a salariaților depuse de angajatori;

c) participarea inspectorilor de muncă la efectuarea determinărilor de noxe, respectiv participarea la activitățile pentru acordarea unor drepturi prevăzute de legislația în vigoare, potrivit prevederilor art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare;

d) analiza documentației și expertizarea unităților în vederea eliberării autorizației de deținere a materialelor explozive;

e) expertiza și analiza în vederea eliberării autorizației de depozitare a materiilor explozive;

f) expertiza și analiza documentației în vederea acordării vizei anuale a autorizației de deținere de materii explozive;

g) analiza documentației și efectuarea expertizării în vederea acordării vizei anuale a autorizației de funcționare a depozitelor de materii explozive;

h) examinarea artificierilor și pirotehniștilor în vederea autorizării acestora și asistență tehnică la pregătirea activităților pentru autorizarea și reautorizarea artificierilor;

i) eliberarea de certificate/adeverințe în baza documentelor existente în arhivele inspectoratelor teritoriale de muncă, la cererea persoanelor fizice, juridice sau a oricăror entități care au dreptul legal de a solicita și a obține aceste informații;

j) eliberarea de copii în baza documentelor existente în arhivele inspectoratelor teritoriale de muncă, la cererea persoanelor fizice, juridice sau a oricăror entități care au dreptul legal de a solicita și a obține aceste informații;

k) eliberarea de certificate cu informații extrase din baza de date organizată la nivelul Inspecției Muncii cu registrele generale de evidență a salariaților depuse de angajatori;

l) furnizarea datelor din Registrul general de evidență a salariaților pentru refacerea conținutului său la angajator, prin preluarea informațiilor din baza de date organizată la nivelul Inspecției Muncii.

(2) Contravaloarea prestațiilor prevăzute la alin. (1) se suportă de beneficiari și se face venit la bugetul de stat.

(3) Pentru prestările de servicii se percep tarife aprobate prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, la propunerea Inspecției Muncii.

Art. 5. — (1) Inspecția Muncii poate înființa, în condițiile prevăzute la art. 3 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, unități cu personalitate juridică care efectuează prestații în domeniul său de competență, pentru:

a) pregătirea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului propriu al Inspecției Muncii;

b) pregătirea și perfecționarea personalului care își desfășoară activitatea în domeniile securității și sănătății în muncă, relațiilor de muncă, asistenței sociale și incluziunii sociale;

c) alte tipuri de prestații legate de specificul activității.

(2) Contravaloarea prestațiilor prevăzute la alin. (1) se suportă de beneficiarii serviciilor.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea Inspecției Muncii

Art. 6. — (1) Inspecția Muncii este condusă de un inspector general de stat.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere, inspectorul general de stat are în subordine 2 inspectori generali de stat adjuncți.

(3) Funcțiile de inspector general de stat și inspector general de stat adjuncți sunt funcții publice de conducere specifice, asimilate din punct de vedere al drepturilor salariale cu directorul general și directorul general adjuncți din minister.

(4) Inspectorul general de stat și inspectorii generali de stat adjuncți sunt numiți prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, în condițiile legii.

(5) Inspectorul general de stat este ordonator secundar de credite.

(6) Directorii coordonatori ai inspectoratelor teritoriale de muncă sunt ordonatori terțiari de credite.

(7) Atribuțiile inspectorului general de stat și ale inspectorilor generali de stat adjuncți sunt stabilite prin regulamentul propriu de organizare al Inspecției Muncii, aprobat prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

(8) Inspectorul general de stat și inspectorii generali de stat adjuncți pot exercita activități de inspecție pe întreg teritoriul țării.

(9) În vederea cercetării faptelor care constituie obiect al sesizărilor privind încălcarea prevederilor legale, precum și a regulamentelor, metodologiilor ori a altor norme interne de lucru de către inspectorii de muncă și inspectorii sociali, în cadrul Inspecției Muncii se organizează Corpul de control al calității inspecției, ale cărui atribuții se stabilesc prin regulamentul de organizare propriu al Inspecției Muncii, aprobat prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art. 7. — Inspectorul general de stat poate delega competențe și atribuții inspectorilor generali de stat adjuncți.

Art. 8. — (1) În cadrul Inspecției Muncii se organizează și funcționează Colegiul Inspecției Muncii, organ consultativ în domeniul de activitate.

(2) Componenta și competențele Colegiului Inspecției Muncii se stabilesc de către inspectorul general de stat.

(3) Colegiul Inspecției Muncii se întrunește periodic sub conducerea inspectorului general de stat pentru stabilirea strategiei și dezbaterea problemelor deosebite.

Art. 9. — (1) Atribuțiile compartimentelor funcționale ale Inspecției Muncii se stabilesc prin regulament propriu de organizare, aprobat prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

(2) Atribuțiile personalului Inspecției Muncii se stabilesc prin fișa postului.

Art. 10. — (1) Inspectoratele teritoriale de muncă sunt conduse de un director coordonator.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere, directorul coordonator are în subordine 2 directori coordonatori adjuncți.

(3) Directorul coordonator și directorii coordonatori adjuncți sunt numiți, în condițiile legii, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și îndeplinesc atribuțiile prevăzute de prezenta hotărâre și de alte reglementări legale aplicabile în domeniu.

Art. 11. — (1) Personalul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă este alcătuit din inspectori de muncă, inspectori sociali, funcționari publici și alte categorii de personal.

(2) Funcțiile de inspector de muncă și inspector social sunt funcții publice în cadrul categoriei funcțiilor publice specifice, cu statut special. Inspectorul general de stat și inspectorii generali de stat adjuncți sunt inspectori de muncă, respectiv inspectori sociali.

(3) Funcționarii publici prevăzuți la alin. (1) beneficiază de stabilitate în funcție și independență față de orice schimbare guvernamentală și influență neprevăzută din afară.

(4) Selectarea, recrutarea, pregătirea și numirea în funcții a inspectorilor de muncă și a inspectorilor sociali se fac potrivit legislației din domeniul funcției publice.

(5) Drepturile, îndatoririle și incompatibilitățile specifice ale personalului Inspecției Muncii se stabilesc prin statut special, care se aprobă prin lege.

(6) În exercitarea atribuțiilor legale, inspectorii de muncă și inspectorii sociali sunt învestiți cu exercițiul autorității publice, beneficiind de protecție în condițiile legii.

(7) Pot fi inspectorii de muncă și inspectorii sociali persoanele cu studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice, științe juridice, științe economice sau în următoarele specializări: sociologie, psihologie, medicină și administrație publică.

(8) Perioada în care persoanele care ocupă funcția de inspector de muncă sau inspector social își desfășoară activitatea în Inspecția Muncii sau inspectoratele teritoriale de muncă este considerată vechime în specialitatea studiilor absolvite, cu condiția ca în fișa postului să existe ca atribuții desfășurarea unor activități din domeniul în care au absolvit.

(9) Personalul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă beneficiază de măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile și/sau bunurile lor, precum și de sprijin financiar din partea instituției, prin suportarea integrală a sumelor necesare asigurării asistenței juridice, în cazurile în care actele și faptele îndeplinite în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în limitele și cu respectarea prevederilor legale, fac obiectul unor proceduri judiciare.

(10) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora, precum și modalitatea de acordare a sprijinului financiar, prevăzute la alin. (6), se stabilesc prin regulamentul de organizare propriu al Inspecției Muncii, aprobat prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art. 12. — Drepturile salariale ale personalului încadrat la Inspecția Muncii se acordă după cum urmează:

a) pentru Inspecția Muncii, potrivit prevederilor legale aplicabile aparatului propriu al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale;

b) pentru inspectoratele teritoriale de muncă, potrivit prevederilor legale aplicabile serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor.

Art. 13. — În realizarea funcțiilor și atribuțiilor sale, Inspecția Muncii cooperează, pe plan național și internațional, pe bază de protocoale, acorduri și memorandumuri, cu ministere, alte instituții ale administrației publice centrale și locale, organisme private, reprezentanți ai partenerilor sociali și, după caz, poate contracta, în condițiile legii, serviciile unor experți sau ale unor organisme specializate.

CAPITOLUL IV

Inspectorul de muncă și inspectorul social

Art. 14. — Inspectorii de muncă au, în principal, următoarele obligații:

a) să nu aibă niciun interes, direct sau indirect, de orice natură ar fi acesta, în unitățile care se află sub incidența controlului lor;

b) să nu dețină calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la persoanele fizice sau juridice, publice ori private, supuse controlului;

c) să nu dezvăluie secretele de fabricație sau de comerț și, în general, procedeele de exploatare de care iau cunoștință în exercitarea funcțiilor lor, atât pe durata existenței raporturilor de serviciu, cât și timp de 2 ani după data încetării acestora;

d) să păstreze confidențialitatea asupra identității persoanei care semnalează nerespectarea prevederilor legale în domeniul reglementat de prezenta hotărâre și să nu dezvăluie

angajatorului ori prepușilor săi faptul că activitatea de control este efectuată ca urmare a unei sesizări;

e) să respecte regulile deontologice ale funcției publice.

Art. 15. — (1) Inspectorii de muncă care poartă asupra lor legitimația care atestă funcția pe care o îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege au următoarele drepturi:

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, la orice oră din zi și din noapte, în sediul oricărui angajator, persoană fizică sau juridică, și în orice loc unde au motive temeinice să efectueze controlul sau cercetarea de evenimente;

b) să identifice, pe baza actelor care dovedesc identitatea, persoanele aflate în locurile de muncă sau în alte locuri supuse controlului sau cercetării evenimentelor;

c) să solicite angajatorului sau reprezentantului legal, precum și lucrătorilor, singuri sau în prezența martorilor, documentele, registrele, evidențele și informațiile necesare pentru realizarea controlului sau pentru efectuarea cercetării evenimentelor;

d) să ridice de la entitatea controlată orice document care are legătură cu controlul efectuat sau cu cercetarea evenimentului, eliberând o dovadă în acest sens;

e) să constate existența unui contract individual de muncă deghizat sub forma unui alt tip de contract;

f) să facă fotografii, să înregistreze audiovideo, să ia declarații scrise, singuri sau în prezența martorilor, lucrătorilor, angajatorilor și/sau, după caz, a reprezentanților legali ai acestora, precum și a altor persoane care pot da informații cu privire la obiectul controlului efectuat sau al evenimentului cercetat;

g) să preleveze și să ridice, în vederea efectuării de analize în laboratoare specializate sau administrării de probe, mostre de produse, materiale ori substanțe fabricate, utilizate, depozitate, manipulate și să înștiințeze deținătorul sau angajatorul despre aceasta;

h) să dispună angajatorului măsuri în vederea remedierii într-un timp determinat a neconformităților constatate;

i) să dispună sistarea imediată a proceselor de producție și/sau oprirea echipamentelor de muncă, atunci când constată că prin nerespectarea cerințelor legale în domeniul securității și sănătății în muncă sunt puse în pericol viața, sănătatea și securitatea lucrătorului;

j) să dispună angajatorului efectuarea de studii și expertize tehnice pentru clarificarea unor evenimente sau situații de pericol, precum și verificarea, prin organisme abilitate, a încadrării nivelului noxelor profesionale în limite admisibile la locurile de muncă;

k) să beneficieze, la solicitare, de sprijinul organelor de poliție și/sau al jandarmeriei.

(2) Cheltuielile necesare aplicării prevederilor alin. (1) lit. g) și j) sunt suportate de angajator.

Art. 16. — (1) Constatările rezultate în urma controalelor și a cercetării evenimentelor, precum și măsurile dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sociali sunt consemnate de către aceștia în procese-verbale al căror model se aprobă prin decizie a inspectorului general de stat.

(2) Contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale încheiate de inspectorii de muncă și inspectorii sociali sunt soluționate de instanța competentă, potrivit legii.

Art. 17. — Inspectorii sociali au, în principal, următoarele obligații:

a) să nu aibă interese directe sau indirecte, de orice natură ar fi acestea, față de autoritățile administrației publice centrale și locale ori față de persoanele fizice sau juridice, publice ori private, supuse controlului;

b) să nu dețină calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la persoanele fizice sau juridice, publice ori private, supuse controlului;

c) să păstreze, în afara raporturilor de serviciu, confidențialitatea, discreția profesională și să respecte regulile deontologice ale funcției publice;

d) să înștiințeze fără întârziere autoritățile și instituțiile competente dacă, în perioada derulării misiunii de inspecție, constată delikte ori abateri grave în respectarea legii, care atrag răspunderea juridică, și să ia măsuri imediate conform competențelor proprii.

Art. 18. — Inspectorii sociali care poartă asupra lor legitimația care atestă funcția pe care o îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege au următoarele drepturi:

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, la orice oră din zi și din noapte, în sediul autorităților administrației publice centrale și locale ori al persoanei fizice sau juridice, publice ori private, cu atribuții în domeniu, și/sau în orice alt loc în care aceștia își desfășoară activitatea, pentru exercitarea misiunii de inspecție;

b) să solicite autorităților administrației publice centrale și locale ori persoanei fizice sau juridice, publice ori private, toate documentele și informațiile necesare pentru realizarea controlului;

c) să aibă acces la bazele de date informatice ale organismelor controlate, în condițiile legii;

d) să ceară informații de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul controlului și să solicite orice documentație pe care o consideră necesară pentru realizarea rapoartelor de control, în condițiile legii;

e) să constate contravenții și să aplice măsurile de sancționare prevăzute de legislația în vigoare;

f) să dispună măsuri în vederea remedierii într-un timp determinat a neconformităților constatate;

g) să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la cazurile sau la situațiile de încălcare a dispozițiilor legale în domeniu, care înfrunesc elementele constitutive ale infracțiunii;

h) să solicite autorităților competente sau organismelor abilitate prin lege aplicarea măsurilor constând în încetarea sau suspendarea activității unităților care acordă servicii sociale ori, după caz, retragerea acreditării furnizorilor de servicii sociale, în condițiile legii;

i) să ridice de la entitatea controlată orice document care are legătură cu controlul efectuat sau cu cercetarea evenimentului, eliberând o dovadă în acest sens;

j) să dispună suspendarea plății prestațiilor sociale în cazul constatării acordării de drepturi necuvenite;

k) să facă fotografii, să înregistreze audiovideo, să ia declarații scrise, singuri sau în prezența martorilor, reprezentanților entităților controlate, beneficiarilor, precum și a altor persoane care pot da informații cu privire la obiectul controalelor efectuate;

l) să dispună ridicarea acreditării furnizorilor de servicii sociale care nu respectă standardele generale și specifice, afectând drepturile beneficiarilor, și să solicite suspendarea/încetarea activității acestora cel puțin până la remedierea deficiențelor;

m) să solicite autorităților competente sau organismelor abilitate prin lege măsuri de sancționare a persoanelor vinovate, conform legii, în cazul faptelor grave care pun în pericol viața și siguranța beneficiarilor de servicii sociale;

n) să beneficieze, la solicitare, de sprijinul organelor de poliție și/sau al jandarmeriei.

Art. 19. — Constatările rezultate în urma activităților de inspecție socială, precum și măsurile dispuse de inspectorii sociali sunt consemnate de aceștia în rapoartele de control sau în procesele-verbale de contravenție, după caz.

Art. 20. — Persoanele fizice sau juridice, publice ori private, controlate au obligația de a pune la dispoziția inspectorilor de muncă și inspectorilor sociali documentele, registrele, evidențele și informațiile solicitate de aceștia, necesare controlului sau cercetării evenimentului.

Art. 21. — Inspectorii de muncă și inspectorii sociali din cadrul unui inspectorat teritorial de muncă își pot desfășura activitatea de control pe raza teritorială a altor inspectorate, altele decât cel în care își desfășoară activitatea în mod curent, în baza deciziei emise de inspectorul general de stat.

CAPITOLUL V

Conducerea pe niveluri ierarhice a Inspecției Muncii

Art. 22. — În exercitarea atribuțiilor sale, inspectorul general de stat emite decizii, metodologii și instrucțiuni.

Art. 23. — Inspectorul general de stat are, în principal, următoarele atribuții:

a) conduce activitatea Inspecției Muncii;

b) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;

c) exercită atribuțiile delegate de ministrul muncii, familiei și protecției sociale;

d) urmărește realizarea obiectivelor principale ale Inspecției Muncii la nivel național și teritorial;

e) analizează periodic și ori de câte ori este nevoie, împreună cu directorii coordonatori, activitatea inspectoratelor teritoriale de muncă;

f) stabilește măsurile necesare pentru realizarea obiectivelor instituției și pentru aplicarea ordinelor ministrului muncii, familiei și protecției sociale;

g) organizează acțiuni de importanță națională în domeniul de competență;

h) elaborează anual proiectul de buget de venituri și cheltuieli al Inspecției Muncii;

i) aprobă bugetele de venituri și cheltuieli pentru inspectoratele teritoriale de muncă și pentru celelalte unități subordonate;

j) organizează și coordonează elaborarea metodologiilor de aplicare unitară a legislației specifice domeniilor de activitate;

k) îndeplinește atribuțiile ce îi revin din actele normative în vigoare și orice alte atribuții stabilite de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

ANEXA Nr. 2

UNITĂȚILE

care funcționează în subordinea Inspecției Muncii

1. Inspectoratele teritoriale de muncă
2. Centrul de Monitorizare a Unităților cu Risc Profesional — finanțat din venituri proprii
3. Centrul de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii — finanțat din venituri proprii

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII, CULTELOR ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN

pentru acreditarea Muzeului lanca din județul Brăila

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (3) și art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 3.691 din 30 septembrie 2009,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 9/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, cu modificările ulterioare,

ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea Muzeului lanca din județul Brăila, instituție de cultură de drept privat aflată în subordinea Asociației Cultural-Istorice „Muzeul”.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național,
Theodor Paleologu

București, 3 noiembrie 2009.
Nr. 2.465.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

